

[Elbæk-Jessen.]

til de syge. Tuberkulosen er i Tilbagegang, det har en Række dygtige Læger Æren for, men der kommer flere andre Sygdomme i Stedet. Vi har faaet omdelt en Pjece her i Rigsdagen, der lægger hele Skylden for den elendige Tilstand over paa Lægerne. Jeg tror nu ikke, vi kan lægge dette Ansvar paa Lægerne; deres Ansvar er ikke at forebygge Sygdomme, men at hjælpe, naar vi enten ved egen Ufornuft eller ved Uheld har forkvaklet vor Sundhed. Jeg vil endvidere henlede Opmærksomheden paa, at hele dette mægtige helbredende Apparat med Læger og Sygehuse opretholdes af Stat og Kommune med Millionbeløb aarlig, men hele vor Ernæring, der netop skulde forebygge en stor Del af Sygdommene og netop skabe den sunde, stærke, arbejdsdygtige Slægt, overlades til Tilfældigheder. En tilfældig, dygtig Agitator fik for nogle Aar siden den Idé, at Menneskene kunde leve udelukkende af Kartofler, og straks bevilgedes der paa Finansloven 30 000 Kr. aarlig i en Aarrække, for at det kunde bevises, at et Menneske — Forsøgsindividet — kan leve af Kartofler i en Periode. Pudsigt nok, at det skulde være saa dyrt; det bevistes nemlig ikke, at alle kunde leve paa denne Maade, men efter at disse Forsøg er belyst af kyn-dige Ernæringseksperter, kan enhver forstaa, at et Menneske med en stærk Konstitution periodevis kan leve af hvad som helst, naar han ind imellem disse Perioder faar rigelig, sund, vitaminrig Føde; men saadanne Forsøg er et Falsum og har gjort megen Skade ved at forkvakle Begreberne om virkelig sund Ernæring. Samme dygtige Agitator har ligeledes vildledet mange ved sine Teorier om, at Margarine er lige saa godt som Smør, hvad der kun er en Paastand, der ikke kan bevises. Det hele blev kun en stor Reklame for Margarineindustrien. Det værste er, at mangfoldige Husholdningsteorier er bygget op paa det at leve billigt, uanset om det kun bliver en daarlig Erstatning for den naturlige sunde Føde. Det er Ersatz, som Tyskerne levede af, da de ikke kunde faa andet, men saadan er vi jo ikke stullede her i Landet.

De her nævnte Teorier er gaaet ind i Husholdningsundervisningen, fordi de havde Stempleet paa sig som understøttet af Staten, og nu har vi Skaden i fuldt Omfang: Ernæringssygdomme; Øjensygdomme og Kræft o. s. v. i stærkt stigende Tempo. Mest er det gaaet ud over den fattigste Del af Befolkningen. Netop derfor henstiller jeg til Ministeren, i det hele taget til Rigsdagen, at vi kommer ind paa en Reform af hele

vort Ernæringsvæsen. Vort Naboland Sverige har allerede i 1935 udnævnt et Ernæringsraad, der bestaar af Ernæringseksperter, jeg vil antage med en alsidig Sammensætning. Vi har her faaet et Husholdningsraad, som allerede har taget adskillige Opgaver op, men som ifølge sin Sammensætning ikke er egnet til selve det ernæringsmæssige; derimod er det velegnet til at bringe de Resultater, et saadant Ernæringsraad vilde komme til, ud i Befolkningen. Foruden at ville henstille, at der snarest nedsættes et saadant Ernæringsraad i Lighed med, hvad de har i Sverige, kunde jeg ogsaa have Lyst til at pege paa, at vi hurtigt maa komme over til enten Forbud mod Margarine eller i hvert Tilfælde en stærk Indskrænkning af Margارينen, der udmærket kan betegnes som en dyr Erstatning, ikke alene fordi det slet ikke erstatter Smør i fuldt Omfang, men ogsaa fordi mange Sygdomme faktisk efter foreliggende Oplysninger stammer fra denne Ersatz. Endvidere vil det være nødvendigt, at Mælken gøres billigere; der er gjort en Begyndelse; Mejeriforeningernes Fællesorganisation har truffet Foranstaltninger til, at det kan gøres billigere. Kan det ikke gennemføres helt ad den Vej, maa vi haabe, at Lovgivningsmagten stiller sig velvilligt over for det, og i alt Fald at der skaffes billig Mælk her i København og i andre Byer til de mange Børn og maaske ogsaa ældre Folk og andre, som virkelig trænger til at faa dette billige og gode Næringsmiddel. Der kan ogsaa være andre Reforme, som er nødvendige, men jeg vil i hvert Fald stærkt henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage dette Forhold op til nøjere Overvejelse.

Sneum: Der gik i Eftersommeren gennem en Del af Pressen i Hovedstaden og Provinsen nogle Artikler, som indeholdt Angreb paa Lærningeloven. Dette er ikke noget nyt Fænomen, men samtidig søgte man at underbygge sin Kritik ved at hen-vise til, at Indmeldelserne af første Aar-gangs Lærlinge i de tekniske Skoler var dalende; ja, man talte endog om de „tomme“ tekniske Skoler. Der var maaske nok en og anden, som blev forskrækket i Anled-ning af disse Skrivelser, skønt der slet ingen Grund var til Ængstelse. Forstanderen for Københavns tekniske Skole Hr. Barner Rasmussen, der er Redaktør af „Teknisk Skoletidende“ og har en fremskudt Stilling inden for den tekniske Skoleverden, tog sig for at stille Sagerne paa Plads; i „Teknisk Skoletidende“ for 1. Oktober skrev han en